

(రాబడిగురించి)

ఏమిటండీ! పూర్వం అలాగు మేస్త్రీటుక చేరీలకు యీవూరూ ఆవూరూ తిరిగేవారు! ఇప్పుడు ఎక్కడికీ వెళ్లలేదు, కారణంయేమిటి? క్లబ్బువాళ్ళను వదలలేకనా? లేక పార్టీలు రాకనా? మునుపంత తరుచుగావచ్చి తీసికెళ్లేవాళ్లు ఇప్పుడెంతవేమిటి రావడం మానేశారు? మీరంటే వాళ్ళకి మొగం మొత్తేసిందా యేమిటి? డిప్రెషనురోజులా? డిప్రెషనురోజులైతే మీకేనా అందరికన్నా? అందరికీ అయితే మనయింటి యెదుటిమచ్చలపట్లెదు ఎందుకలాగు అంతతరుచుగా తిరుగుతాడు? వాడిలాంటి వాళ్లు రావడమే యీఅనర్థానికి కారణమా? వాళ్లు చేసిన తప్పేమిటి? వాళ్లు మీలాగు పార్టీలను నిన్నా కారంగామాచి తగిలేస్తే వాళ్లూ మీలాగేఉండురనా మీతాత్పర్యం? వాళ్లు పార్టీలను ఎలాగో చేరదీసి నాలుగురాళ్లు సంపాదిస్తున్నారా లేదా? ఒకడెవడో కోర్టుకు యెగురుగుండా పెద్దమేడకట్టేడుట! ఒకడు వేలకొద్దీ ఖర్చుపెట్టి యిద్దరాడసిల్లలకు పెళ్లిళ్లుచేసేడట! మరి వాళ్లెలాగు ఆవన్నీ చేస్తున్నారు?

డిక్రీ సామ్మతిచేసి, పార్టీలసామ్మతి ఎ గ చేసి సామ్మతిచేస్తే పార్టీలు పూరుకుంటారా? మీరు వాళ్ళసామ్మతి యింట్లోకై నా తీసుకురాకుండా అక్కణ్ణించి అక్కడే యిచ్చివేస్తావుంటారే, తక్కిన వాళ్లు భయములేకుండా ఆసామ్మతి ఎలాగుతిచేస్తారు? వాళ్ళని ఎవళ్లూ ఏమీ చెయ్యరూ? వాళ్లకు మాట రాదూ?

అవునుగాని మీస్టిడర్లు చాలామంది కార్లుకూడా కొన్నారుట! అంతడబ్బు వాళ్లకుదొరకుతూఉన్నదా యేమిటి?

“ఆ! అలాగే! కార్లుకొనటానికి చేసినఅప్పులు ఇంకా తీరలేదు; కొందరిమీద దావాలుకూడా పడ్డాయి! కొందరప్పుడే ఆమ్మేనుకున్నారు!”

ఇంతేనా! చేదపురుగుకి రెక్కలు వచ్చినంత నేపైనా లేదేమండీ యీకార్లసందడి! అందరికీ అంత దొరక్కుండాఉందండే? మరి అలాగైతే ఆ బొమ్మలాటదానిలాగు ఉంటాడు అప్పీడరు, అతడెందుకండీ హాయిగా తనపూళ్ళో తనకు వందో రెండువందలో దొరుకుతూఉంటే మానేసి యిక్కడికి పెద్దకుటుంబంతో వెళ్లిపోవచ్చేడు?

‘వాడిపారభ్రమ!’

ఇక్కడేమైనా దొరుకుతూ ఉందా?

‘ఆ! నెత్తికేతులు!’

మరైతే ఎవళ్లు తీసుకొనివచ్చేరండీ అతడిని ఈ ఊరు?

‘వాడి శనిగ్రహము.’

ఎలాగు వాడు కాలక్షేపము చేస్తున్నాడండీ పిల్లల గల వాడుగదా?

‘రాతిలో కప్పలాగు.’

ఇంత దొరక్కుండా ఉన్నరోజులలో యేమి జాత్రేనుకుండామని అల్లనత్తిప్పీడరు వచ్చేడండీ?

‘ముష్టికి నత్తేమిటి?’

ప్పీడరు నత్తివాడున్నూ సానిది మాచకమ్మనూ అయితే మరి వృత్తి యెలాగు సాగుతుందండీ?

వేబుగోపాలశతకం ఎప్పుడు వ్రాసేరండీ?

‘నాకేం తెలుసును?’ మీకేం తెలియదూ?

మిమ్మలిని అడగడం నాజీతస్వ, బుద్ధిపారపాటు! “యిది సుంచినయమోయీ గోపాలా?” ఔకపోతే

మ గ ని చె వి లో

“ఎందుకీ తొందర నుందరాకార” అలాంటివి ఎవళ్లు వ్రాసేలో, ఎవళ్లు ఎప్పుడు ఏమోస్తరుగా ఎవరిమీద అభినియంపట్టి పాడేలో, ఆపాటలు కళాపరురింగు బాగా పాడుతుంటే లేకపోతే న్నూడెంటు మేన్యు యలు బాగా వినికొడిచేస్తుందో, ఇవన్నీ మీకు గంఠ స్తంగనుక చెప్పగలరు గాని శతకాలసంగతీ, పురాణాల సంగతీ, మీరెప్పుడైనా చదివితేగదూ మీకు తెలియ డానికి!

‘ఎందుకేమిటి ఆ జేబుగోపాలశతకం ఘోష యిప్పుడు?’

ఎందుకా? ఎందుకూలేదూ ఆ జేబుగోపాల శతకంలో వార్ధక్యమున చిన్నవయసు పెండ్లామైన దారిద్ర్యమున బెక్కుతనయులైన అర్దుడొభూపతికతి భాషించుత్రైన కడుదీర్ఘనత్రివకాలతైన అనికొన్ని యీతిబాధలు చెప్పమూ ఇదికూడా ఒకగొప్ప యీతి బాధగా వర్ణించి చెప్పేడు. అంచేత అప్పుడుకూడా వకీళ్లుఉన్నారు కావోలని అడిగేను? మీన త్రిషీడరు మాట్లాడితే కోర్టులో అందరికీ నవ్వురాదండీ!

‘నత్రిమేష్టరు కన్ననయమేకదూ! గుంటలువాడికి తాటికమ్మకట్టేస్తారు నాలుగునిమిషాలలో. కోర్టులో ఆలాగుకాదుకదూ, నవ్వువచ్చిన యెదుట ఏమీ ఆనరు!’

అయితే ఈ వీధిచివరఉన్న ఎండునరం వకీలుకి ఏమైనా దొరుకుతున్నాదండీ? వాడేమిటండీ గోజుకి గోజు మరీ నరవొరుగుఅయిపోతూవున్నాడు? తిండి తింటాడో తినడోగాని మాగాయడొక్కలాగు ఎండి పోతున్నాడు! వాడికి, కోర్టులో వాదించడానికేనా శక్తిఉందా?

‘జలగేజలగ వాడేవాడు!’

వాడు పిల్లలిని ఏమియెత్తుకుంటాడండీ! వాడిని చూచి మీ స్త్రీడగ్లందరూ ముఖ్యంగా మీరు బుద్ధి తెచ్చుకోవాలి. వాడినిమాస్తే నాకు తలికెట్టి రామా రావు ఒకమారు యింటిదగ్గర అనేకవిధాలుగా పిల్లలను

ఎత్తుకొని ఆడిస్తూ బాధలుపడుతూఉన్న ఒక గృహస్తు బొమ్మ వ్రాసేడు చూసేరూ, అది జ్ఞాపకంవస్తూ ఉంటుందండీ! మనయింటి యెదుటి స్త్రీడరుమీదికి పులిమీద పుట్రలాగు మరెవడో ప్రధమశాఖవాడు ఒకడుకూడా వచ్చేడుట! వాడిని ముచ్చవకరైలు ఖర్చురూపాయి ఫీజాయిచ్చేస్తే ఏకేసైనా పట్టేస్తాడుట. మీ గుమాస్తా అంటూఉంటాడు! వక్కడైనా అంత అర్థాన్నంపుంటుందండీ? వేలకువేలు పోసుకొని కాయ క్లేతాలుపడి కష్టపడి చదువుకొన్నవాళ్లే ఇలాగు గతిలేక కాణీకి పరకకీ కూరకీ నారకీ కక్కుర్తిపడి కేసులు పట్టేస్తూఉంటే, ఇకను మీరందరూ యీ దుకాణాలు యెత్తేసి యెక్కడికోపోయి మరేదో జీవనాధారం చూసుకోవలసిందే! కాని యేమి పాడురోజులు వచ్చేయండి! అవతల పార్టీలా డబ్బు పెట్టుకోలేక యేడుపు, ఇవతల రయితులా శిస్తులు కట్టుకోలేమని యేడుపు, ఏమీ దొరకలేదు, ఖర్చుల కెలాగుఅని మీరు యేడుపు! ఆ దొరకవలసిన కాస్తా మీలాంటి వాళ్లదాకా రాకుండానే ఏ కపుడుకక్కుర్తిస్తేడవో తన్నేసుకుపోతూఉంటే మరెలాగు జీవనం వెళు తుంది? లారీలాగు కడుపుంటుంది ఆ స్త్రీడరుకు ఎలా గుంటుందండీ ప్రాక్టీసు?

‘వాడు మాయలకు మారీచుడు! నీటిలో నిప్పు పుట్టించి తానితో దీపం వెలిగించి తనదారి తను చూచుకోగలడు.’

అయితే ఇకమందు మన మాటేమిటి? దినాలు ఎలాగు వెళ్తాయి! ఆంథా అంధకారంగా ఉన్నట్లు తోస్తున్నాది!

‘అంచేతే నీవు చెప్పినా మా అమ్మా వాళ్లనూ ందిలేసి పైకివెల్లిపోవడానికి నాకు మనస్కరించలేదు.’

అదే మీకున్న దుర్గుణం! మీ పాపమేమి! అదే మన దేశంవాళ్లందరికీ ఉన్న దుర్గుణం! ఇంత పిస రైనా ధైర్యసాహసాలు లేవు! సర్వమూ డబ్బుతో ఉన్నదనుకొంటారు! ఆ డబ్బుకోసం నానా లాచారీ

గృహలక్ష్మి

పడతారు! స్వతంత్రము, స్వేచ్ఛ వీటియందు అభిలాషలేదు!

“త్వద్భృత్య భృత్య పరిచారక భృత్య భృత్య
భృత్య స్వభృత్య ఇతిమాం”

అని అన్నట్లు మనవాళ్లు ఎప్పుడూ బానిసలే! స్వర్గంలో చాకిరీకన్న సరకంలో రాజ్యమేలడమే గొప్ప అని పడమటివాళ్లునుకుంటారు! అందుకే వాళ్లు నూర్యుడు గ్రుంకని రాజ్యానికి రాజులైనారు! మన వాళ్లు యిలాగు అధోగతిపాలై బానిసలై గుమాస్తా పనిలోనో స్త్రీడరు పనిలోనో సాలెపట్టులో ఈగల్లుగు చిక్కుకొని కొట్టుకొంటూ ఉన్నారు! వేరే స్వేచ్ఛగాఉండి గంజో కడుగోత్రాగి హాయిగా కాలక్షేపం చేయడానికి సాహసంలేదు సరే కదా, కోరికకూడా మీకు లేకపోవడం ఆశ్చర్యం! ఎంత కాలం మీ అమ్మగారి పొదుగులో దూరదామని ఉంది? దూరిలేమాత్రం ఏమిటి లాభం?

మనవాళ్లు పూర్వం నాలుగుబాతులు గా భాగించేరు గాని ఇప్పుడంతా ఒకటేబాతి అయిపోయింది; కోమటిబాతి! కోమటిబాతి యెలాగా? మీలాంటి భయసులు, అమాయకులు, కొండమేకలు, ఉన్నబాతి కోమటిబాతి కాక మరేమిటి? శూరుడూ, భీరుడూ ఉభయులకూ కోర్టులున్నాయి గదా! అంచేత అందరూ కోమట్లుగా తయారుఅయిపోయినారు, గిరిశంలో సాలలే: రామప్పంతులులాగు! పూర్వపు బ్రాహ్మణుల సత్వగుణమాలేదు. క్షత్రియుల రవో గుణమాలేదు; ఆందరియందూ పూర్ణముగా తమో గుణము వ్యాపించిపోయింది! ఈ దేశంలో మనుష్యులకు గొప్పకార్యములు చేయడానికి ఉత్సాహమాలేదు; ఉన్నా శక్తిసామర్థ్యాలు లేవు! ఎలాగో పొట్టగడిస్తే చాలున్న స్థితిలోనికి వచ్చింది దేశం!

అదీ నీచంగా కానీయండి, గొప్పగా కానీయండి; అది లెక్కలేదు! పొట్టగడవడమే ప్రధానం! పొట్టకు దాటి మరి లోకంలేదు! కడువే కైల సమైపోయింది! పోనీ! అలాగని తృప్తిలేదు! పూర్వపువాళ్లలాగు నిరాడంబర జీవనంలేదు! డాబుకీ, దర్జాకూ, తృష్ణకూ లోటులేదు! కాని చేతకాక యీ పొట్టకూటిమెట్ట వేదాంతము! మరొకటి సాధ్యంకాక యీ కూపస్థ మండుకత్తము! మీ కాళ్లమీద మీరు నిలబడి మీ బ్రతుకు మిమ్మలిని బ్రతుకమంటే మీకు యింత భయమైతే ఎలాగు! బురదగుంటఉంటే మరి పన్నీరుకొలను ఊసెందుకు మీకు? బానిసకూకు ఉంటే చాలును. స్వాతంత్ర్యపు పరమాన్నంవద్దు కదా మీకు? మిమ్మలిని అనవలసిన పనిలేదు, దేశాన్ని అనాలి! అట్టి దానికి ఇట్టిగతి పట్టిందిగదా అని! మనుష్యుల మనస్సుల నిండా మత్సరము, హృదయనిండా భయము, ఒంటినిండా బద్ధకము, నరాలనిండా అశక్తి, జింహ్య నిండా అబద్ధం, వాటితో కుల్లిపోతూవున్నారు! మహాత్ములు దారి అప్పటప్పట చూసినా, అట్లు నడుచుకోడానికి మనవారికి ఇంకా యోగ్యతపట్టలేదు! ఎన్నాళ్లు ఇంకా ఈ సాడుపరిస్థితులు ఉంటాయో? ఎన్నాళ్లు ఉండవలసిఉందో? కాలం కర్మం రెండూ కూడితేనేగాని విముక్తిఉండదు! ఏదో పెద్ద కొండవరద వచ్చినట్లు విప్లవము రావాలిగాని మామూలుమాటలచేత యీ స్థితిగతులు సవరణకావు! అది మనతరంలో లేదు! మనకళ్లతో చూడము! ముందెప్పుడు రాబోతుందో మనం చూడగలమేమిటి? ఏదియైతైనా మీరు అమ్మపొదుగువదిలి రాలేరు! కానీయండి! ఎన్నాళ్లుపడాలో అన్నాళ్లు పడతాను! తరువాత దేవుడే ఉన్నాడు! ఇకచాలును, ఆ చెత్తపుస్తకం ముయ్యండి!